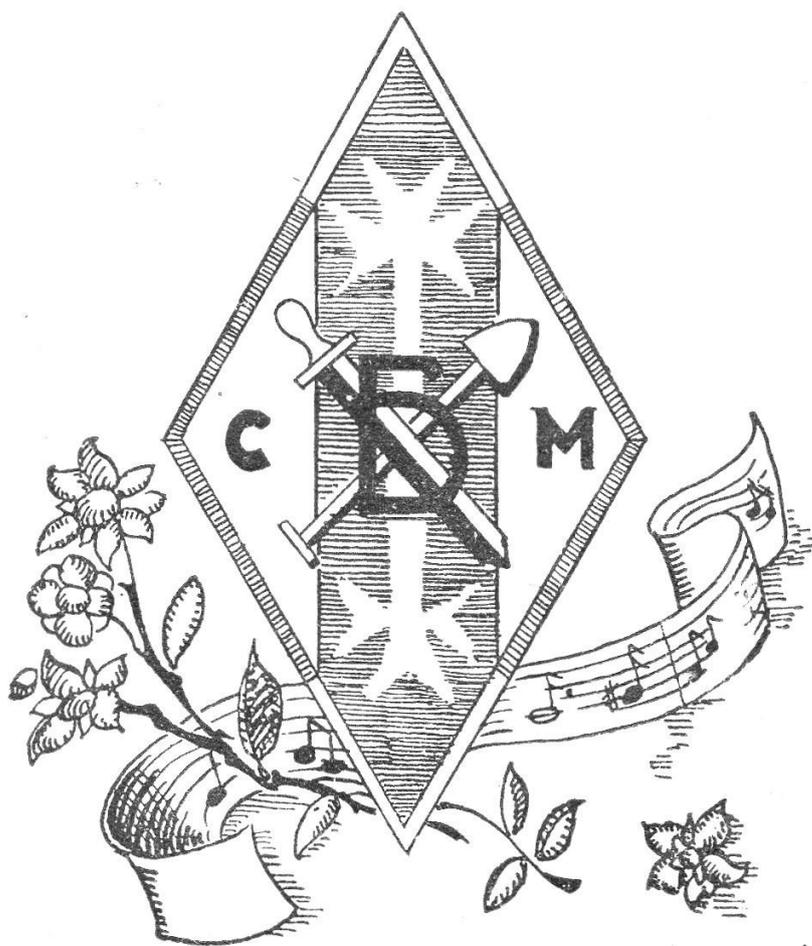

НОМЕРЫ
ПЕЧАТНИК

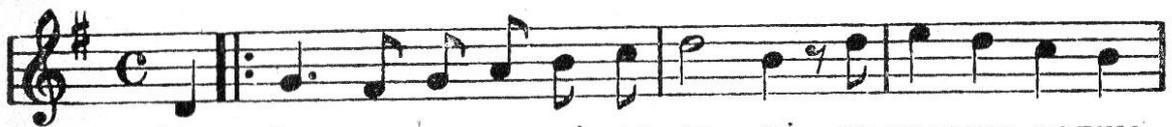

МЫ ВЫЙДЕМ ШЧЫЛЬНИМИ РАДАМІ

(Беларускі народны гімн)

словы М. Краўцова

муз. У. Тэраўскага

1. Мы выйдзем шчыльны-мі ра-да-мі на вольны родны

свой пра-стор, хай во-ля веч-на' бу-дзе зна-мі, а

гвал-ту мы да-мо ад-пор, да мо ад-пор. 2. Ня-

хай жы-ве ма-гут-ны, смелы наш бе-ла-ру-скі род-ны

дух, родны дух, штандар наш бел-чыр-во-на-бе-лы па-

крый са-бой на-род-ны рух. 4. Бра-ты, да шчасыця мы пад-

хо - дзім, хай гром грывіць я - шчэ мац - ней, у кры-

ва - вух му-ках мы на-род - зім жыцьцё Бацькоўшчыны сва-

ей, жыць-пё Баць - коў-шчы-ны сва ей.

3. На бой за шчасьце і за волю
Народу слаўпага свайго.
Браты, цяпелі мы даволі —
На бой усе да аднаго!

ЛЮБЛЮ НАШ КРАЙ.

Andante; Памалу

словы К. Буйлы

1. Люб-лю наш край ста-рон - ку гэ - ту, дзе я ра-

дзі - ла - ся, рас - ла, дзе пер - шы раз паз-

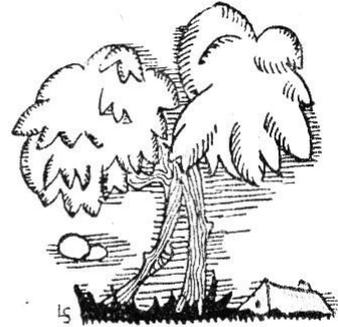

на - ла шчась-це, сьля-зу ня - до - лі пра - лі ла.

2. Люблю народ наш беларускі,
І хаты у зеленыя садоў
Золочаныя збожжам нівы,
Шум нашых гаёў і лясоў.

3. Люблю раку, што свае воды
Імчыць ў няведамую даль,
І жоўтасьць берагоў пяшчаных,
І яснасьць чыстых яе хваль.

4. Люблю вясну, што у краскі, у зелень
Прыстроіць цэлую зямлю,
На гнёздах буслаў клетатаньне
І сьпеў жаўроначка люблю.

5. Люблю гарачу сьпёку лета
І буру летнюю а дажджом.
Як гром грывіць, а у чорных хмарах
Малапка зіхаціць агнём.

6. І восень сумную люблю я,
І першы звон сярпоў і кос.
Як выйдуць жнеі збожжа жаці.
А касьбіты — на сенакос.

7. Люблю зіму з яе марозам,
Што вокны прыбярэ ў вузор.
І белы сьнег, што ўсё пакрыўшы.
Ірдзіцца блескам ясных зор.

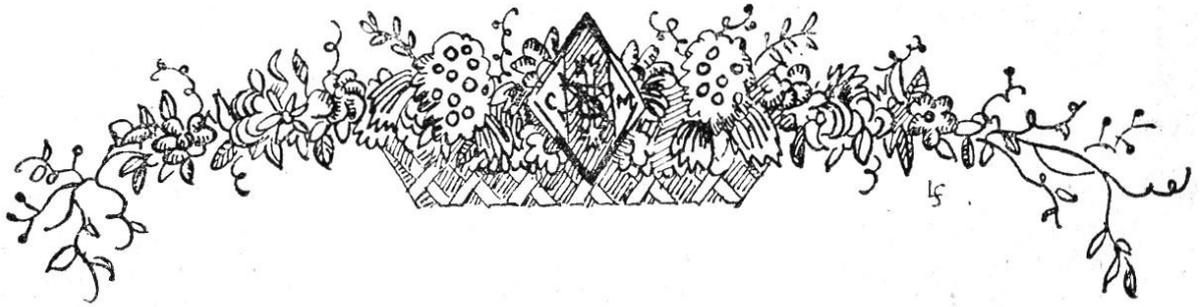
8. Люблю у пагодную я ночку
Дапозна на дварэ сядзець,
Сачыць за зорачак дрыжэньнем
На месяц залаты глядзець.

9. Люблю, як сонейка заходзіць
І бераг хмаркі залаціць,
Вячорнага як голас звону,
К нам з ветру хваляю ляціць.

10. І песьню родную люблю я.
Што дзекі ў полі зачыюць,
А тоны голасна над нівай
Пераліваюцца-плывуць.

11. Усё у краю тым сэрцу міла,
Бо я люблю край родны мой,
Дзе з шчасьцем першым я спазналась
І з гора першаю сьлязой.

БЕЛАРУСЬ НАША МАЦІ-КРАІНА

Мерна і урачыста

Слова Н. Арсеньевой

Moderato-maestoso

муз. М. Шуаглова

1. Бе - ла русь на ша Ма - ці Кра - і - - -
на, ты а нас моц ных зра бі ла лю - дзей. Не за -
гі - ну лі мы і ня згі - - нем, па-куль ты нас на -
це - рад вя - дзеш. Не за - гі - ну - лі мы і ня
згі - - нем, пакуль ты нас на-пе-рад вя - дзеш.

2. Пастаім за Цябе як асілкі,
Нашы сэрцы пылаюць агнём,
Дружна, моцна за дэс Твой расьцьвілы
Супроць Чорнае Моцы мы ідзём!
3. Не шкада нам жыцьця маладога,
Не шкада нам гарачай крыві,
Абы толькі праменнай дарогай
Крочыў горда народ наш жывы.
4. Прысягаем Табе мы сягоньня,
Што пакуль хоць адзін з нас жыве, —
Нашай слаўнай Крывіцкай Пагоні
Мы ня зганьбім, мы уславім яе!

ПАГОНЯ

Словы М. Багдановіча

Allegretto. Рухава. Адзін

муз. М. Шчаглова

1. Толь-кі ў сэр-цы тры-вож-ным па-чу-ю за кра-

і - ну ра - дзі - му - ю жах; успомню Во - стру - ю

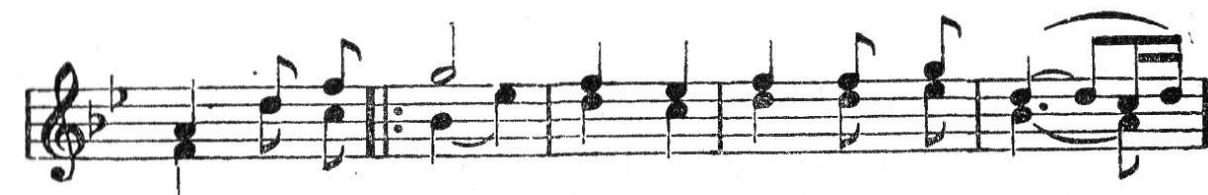
Бра - му Сьвя - ту - ю і ва - я - каў - на

гроз-ных ка-нях. 2. У бе-лай пе-не пра но-сяц-ца

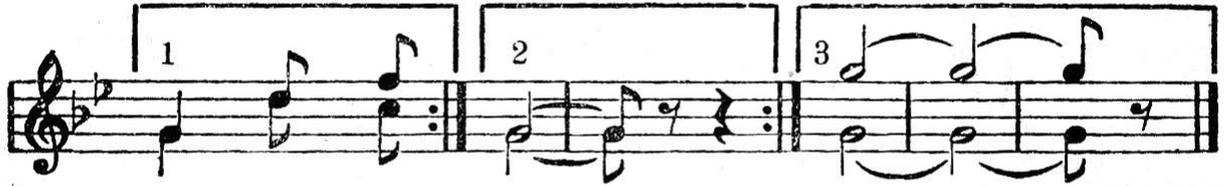
ко - ні, рвуц-ца, імкнуц-ца і цяж-ка хры-

пязь; ста-ра - даў - най кры-віц-кай па - го -

ні ні разь - біць, ні спы - ніць, ні стры:

маць, ста - ра - маць — маць. —

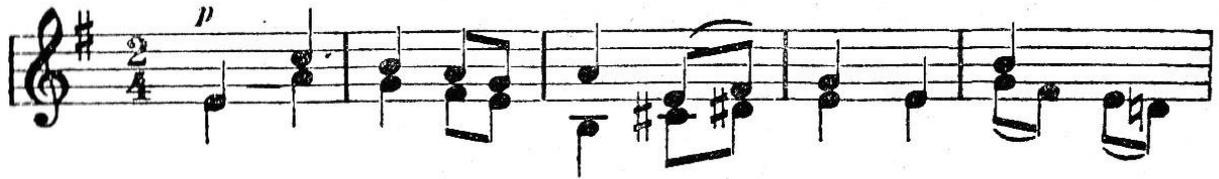
3. У бязьмерную даль вы ляціце,
А за вамі, прад вамі — гады.
Вы за кім у пагоню сьпяшыце?
Дзе шляхі вашы ідуць і куды?
4. Мо' яны, Беларусь, панясьліся
За Тваімі дзяцьмі уздагон,
Што забылі Цябе, адракліся.
Прадалі і аддалі у палон?
5. Б'еце у сэрцы іх, — б'еце мячамі,
Не давайце чужынцамі быць!
Хай пнчуюць, як сэрца начамі
Аб радзімай старонцы баліць...
6. Маці родная, Маці-Краіна,
Ня усьцішыцца гэтакі боль!...
Ты прабач, Ты прыймі свайго сына,
За Цябе яму умерці дазволь.
7. Усе лятуць і лятуць твая коні.
Срэбнай збруяй далека грымяць...
Старадайнай Крывіцкай Пагоні
Ні разьбіць, ні спыніць, ні стрымаць!

БЕЛАРУСКАЯ ЗЯМЛІЦА

Словы А. Пшчалкі

Andante: Павольна

муз. М. Маўісона

1. Бе - ла - рус - ка - - я зям - лі - ца мя - не

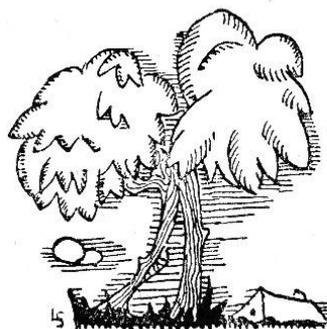
узга - да - ва - - - ла. Ма - ці у мо - ве

бе - ла - рус - кай песь - ні мне сьпя - ва - - - ла.

2. Гэта мова і край родны
Над усё мне мілы
Не магу іх адчурацца
Да самай магілы.

3. Не магу іх адчурацца
Як рукі, як вока.
Няхай слава Беларусі
Плыве у сьвет шырокі.

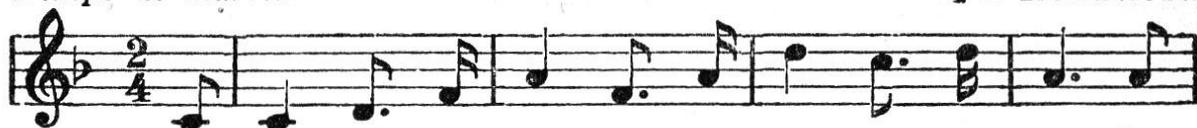

МЫ-МОЛАДЗЬ

Слова Араньявай

Tempo di marcia

муз. Шчаглова

1. Мы праў-да, мы сі - ла, мы радасьць, мы рух! Вы-

цяг - ва - ем кры - лы мы усон - ца у за - ру. Мы

імкнем-ся на уз - выш-шы, нам ме - жаў ня - ма, зда-

ец - ца нам прышласьць пра - мен - най, як май. Мы

імкнем-ся на уз - выш-шы. нам ме - жаў ня - ма, зда-

ец - ца нам прышласьць пра - мен - най, як май.

2. Мы — шчырасьць, сваволя,
Мы — песня, мы — сьмех,
Вітае нас доля
Мільлёнам уцех.
Бядзе, гураганам
Сьмяёмся мы у твар.
Нам сполахі граюць,
Нам зоры гараць.

3. Ніхто нас ня спыніць
У лёце да зор.
Мы імпат няўпынны,
Мы — моц, мы — віхор

Мы вышлі з народу,
З крывіцкай сям'і.
У кожнай нагодзе
З ім побач стаім.

4. Мы з краем каханым
Расьцём у гару.
Мы сьвежасьць,
Мы — раньне,
Мы — радасьць,
Мы — рух.
Мы — імкнём на узвышшы.
Нам межаў няма.
Здаецца нам прышласьць.
Праменнай, як май.

ПОЙДЗЕМ, ПОЙДЗЕМ

вайсковая паходная

Словы Н. Арсеньневой

Allegro. Туіка

муз. М. Шчаглова

1. Пой-дсем, пой-дзем ад - важ - на і сьме

ла ба - ра - ніць шэ - рых стрэ - хаў спа-

кой. Хай віх - ры нам на - суст - рач мя-

це - ляць, род - ны край - мы заў - сё - ды з та - бой!

родны край мы заў-сё - ды з та - бой! бой!

2. Пазьмятаем варожую сілу
Мы з лагоў і з далінаў сівых.
Прад няўдачай цяжарам ня сьхінем,
: Ня угнём мы нідзе галады. :

3. Дый наперад адважна і сьмела,
Бараніць нашых сёлаў спакой
Хай вятры нам насустрач мяцеляць,
: Родны край-мы заўсёды з табой! :

МАРШ АРЛЯНТАУ

Словы М. Кавыля.

муз. М. Шчаглова

Tempo di marcia

1. Мы Бе - ла - ру - сі воль-най ар - ля-
ня - ты і-мкнём-ся ў высь, у со - неч - ны прась-
цяг, дзе, як а - рол, ма - гут - ны і кры-
ла - ты, — шу - га - е бел-чыр-во на бе - лы;
сыцяг. дзе як а - рол, ма - гутны і кры-
ла - ты, — шу - га - е бел чыр во - на
бе - лы сыцяг, не спа - чы сыцяг.

2. Не сначываць, узввіўшыся да зораў.
Не у залатым раскошвацца жвіру.
Мы хочам, усе ня ведаючы гора.
Ісьш на бой за Маці-Беларусь.

3. Ня час нам сённяя плакаць, сумнявацца,
Ня нам сьлязьлівіць сьветлы, новы дзень.
Мы любім пець, мы любім пасьмяяцца
Ніколі мы ня здразім ў барацьбе.

КІНЬ ВЕЧНЫ ПЛАЧ

Словы М. Багдановіча

муз. М. Шчаглова

Moderato

1. Кінь вечны плач свой аб ста-
няў-жо-жа цём-най ноч-чу
роп-цы, няў-жо-жа цём-най ноч-чу
ня ба-чыш, што гля-дзіц-ца
ты, ня ба-чыш, што гля-дзіц-ца
сон-ца, у люстэрка ме-сяц за-ла-ты. — ня ба-чыш
што
ня ба-чыш што гля-дзіц-ца сон-ца у люстэрка
1. 2. ме-сяц за-ла-ты 3. ён, як зо-рак сны.

2. Не згасла сонца, сонца глянё,
Усіх падыме ада сна.
: Ён гэты дзень яшчэ настане,
І ачунее старана. :

3. Я пад яе зімовай маскай,
Пад сьнегам бачу твар вясны,
: І вее верш мой дзіўнай казкай,
І ясны ён, як зорак сны.

У ГУШЧАРАХ

вайсковая паходная песня

Словы Н. Арсеньевой

Tempo di marcia. паходна

муз. М. Шчаглова

1. У гушча - рах, зат ка - ных ім - гло -

ю шэ - рым збро - кам на зор - ку за - ру

Ах вя ру ем та бе мы са бо

кожны дзень, кожны час,

ю, кожны час, Бе - ла - русь. русь. 2. 1 ня -

ма у сэр - цах жа - лю, ці стра - ху, — мы ад -

ва - гай ю - нац - кай га - рым — не ма -

скаль, баль - ша вік і ня ля - хі, а - ле

ты нас вя - дзеш да за - ры. — 3. Хма - рай

дым над га - ло - ва - мі. та - е, ве - цер

ды - ха - е - мя - тай, был - лём, Бе - ла -

русь, Бе - ла - русь за - ла - та - я. за Ця-

бе мы і - дзем

за мы і - дзем, мы і - дзем. дзем. —

НАША МЭТА

Словы Н. Арсеньевой

муз. М. Шчаглова

Tempo di marcia

1. На - ша мэ - та шчась - це для лю - дзей ка -

ваць бу - ду - чы - ню прась - ці, зельле крыў - даў

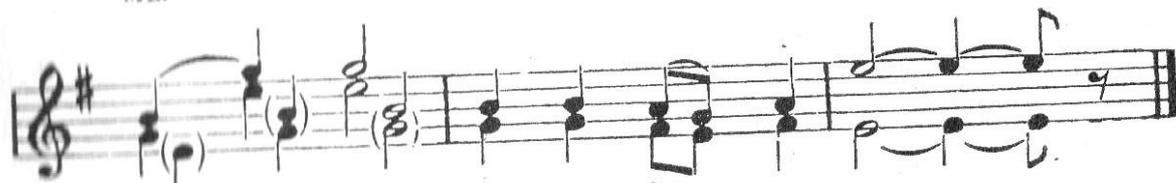
рваць. Ва - бяць нас уз - выш - шы, цяг - не нас пра -

стор, — мы — ім кнём у выш - шу, .

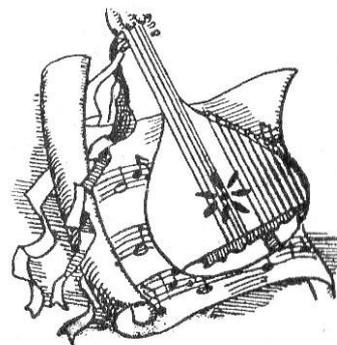

мы ім - кнём да зор. Эх! Мы ім - кнём у

выш шу, мы ім кнём да зор. —

2. Надыйшоў час гортам
І адвагі кон.
Мы стаім на варце
Новых, ясных дзён
За краіну-Маці
Мы агнём гарым.
: Ёй і наша праца,
Ёй і наш уздым. :

ДА МОЛАДЗІ

Слова В. Э. Н.

муз. Туранкова

1. Пой-дзем, брат-ка, да на - ву - кі, Пойдзем ве - ду

зда - бы - ваць. Не ся - дзі, зла - жыў - шы ру - кі,

пра - цай трэ - ба до - лю ўзяць. Не ся - дзі, зла -

жыў - шы ру - кі. пра - цай трэ - ба до - лю ўзяць.

Пойдзем, братка, да на - ву - кі, Пойдзем ве - ду зда - бы - ваць.

2. Траба шмат нам усім вучыцца,
Каб айчыне лепш служыць.
З цемнатай, з галотай біцца,
Долю сьветлую здабыць.

3. У школу усе мы разам пойдзем,
Веду там сабе знайдзем.
А калі да ведаў дойдзем,
Тады шчасьце асягнем.
Пойдзем, братка, да навукі,
Пойдзем ведаў здабываць.

БЕЛАРУСЬ ПЕРАДУСІМ

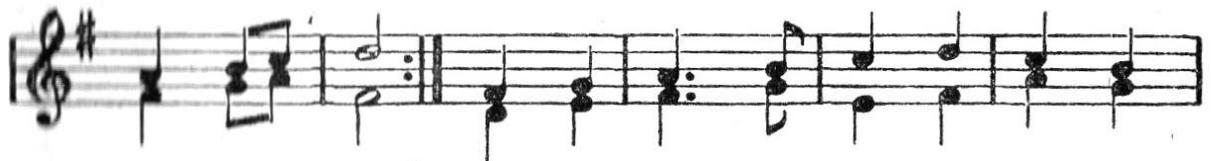
Moderato

Урачыста, сярэдняя скорасць

Словы і музыка А. Стэповіча

1. { Бе - ла - русь, хай сло - ва гэ - та, бу - дзіць но - вы
Нам даб - ро я - е во мэ - та і най - выш - шы

дух між нас. } 2. Ні сьля - за, а - ні стаг - нань - не,
нам па каз. }

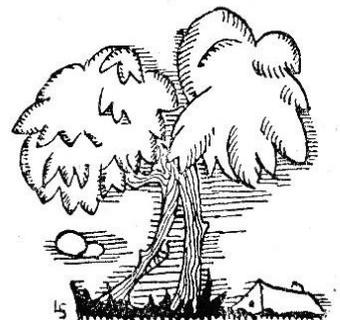
ні, па ко ра а - ні страх, толь - кі, пра - ца

і зма - гань - не, гэ та: наш да мэ - ты шлях.

3. Беларусі сын ніколі
Не зрачэцца сваіх праў.
Знойдзе дужасьці давол
Каб нявольнікам ня ста

4. Дык ці у шчасьця дзені
Ці у буры дні благім
Знайма першы кліч нар
Беларусь перадусім.

ЗАСТОЛЬНАЯ ПЕСНЯ

3 оперы „Усяслаў Чарадзей”

Словы Н. Арсеньевой

Moderato et maestoso. Мерна і урачыста.

муз. М. Шчаглова

1. Гэй па - ды - мем у го - ру се-раб-ра-ны - я

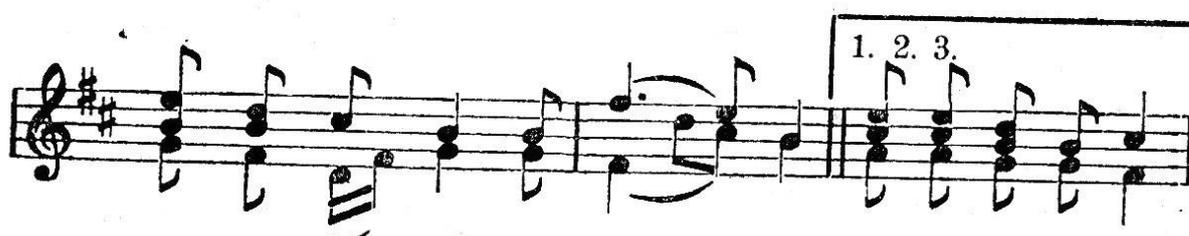
ча - ры хай стру - ны ра - ко - чуць, хай нам

'звo - няць мя - чы. — Ад - пла - ці - лі мы

шчы - ра гру - га - ном чар - на - кры - лым.

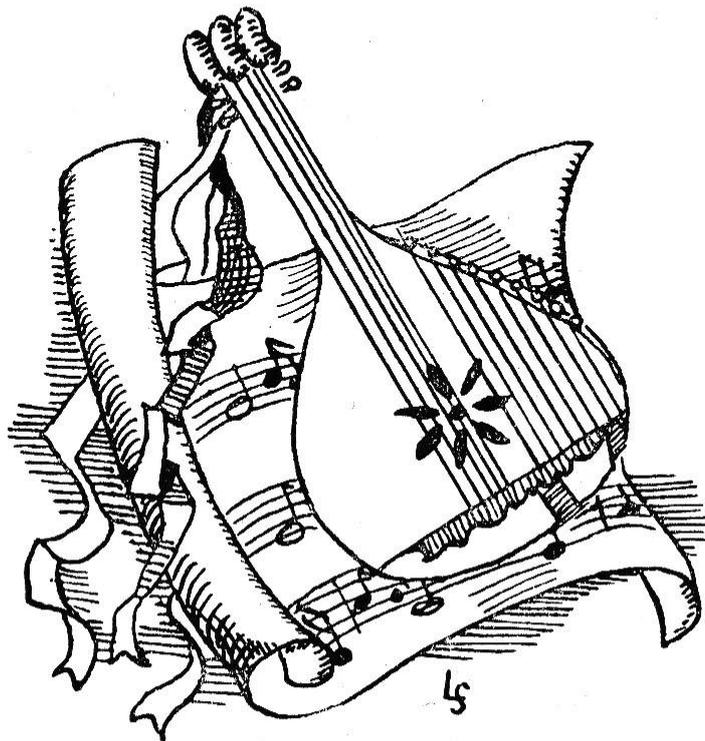

сьняць я - ны пад шчы - та - - мі на крыва-вай зям-

лі. — Гей на - па - лым - не юць аг - нём!

2. Гэй, падымем у гору
Разам з чарамі струны,
Хай усьненняцца пенныя
Залацістым віном.
Хай ніколі ня зьвянуць
Прад варожаю моцай,
Хай віхураю стогнуць
Палымнеюць агнём.
3. Мы уступім на раньні
У залатыя страменьні,
Мы рэкі расгромім
Лесам вёслаў і дзід.
Скрышым свцены цьвярдыняў
І чырвоную брагу
Вып'ем прагна і додна
Усе як адзін.
4. Гэй, на бой, гэі у ном
Сэрцы ў гору падымем,
Хай усьпеняцца пенным
Залацістым віном.
Хай ніколі ня зьвянуць
Прад варожаю моцай,
Хай віхраць віхурай,
Палымнеюць агнём!

СЛУЦКІЯ ТКАЧЫХІ

Словы М. Вагдановіча

Moderato. Памерна

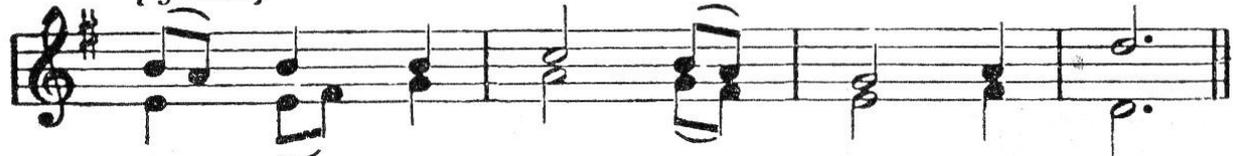
муз. М. Шчаглова

tr [адзін голае]

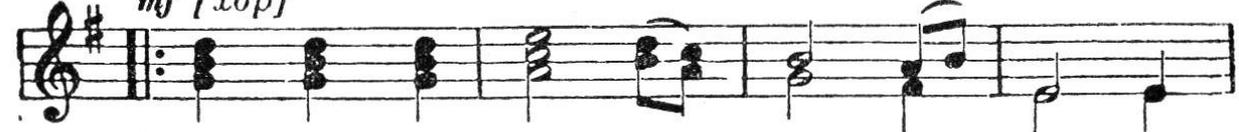
1. Ад род - ных ніў, ад род - най ха - ты

[удвох]

у пан - скі двор дзе - ля кра - сы

mf [хор]

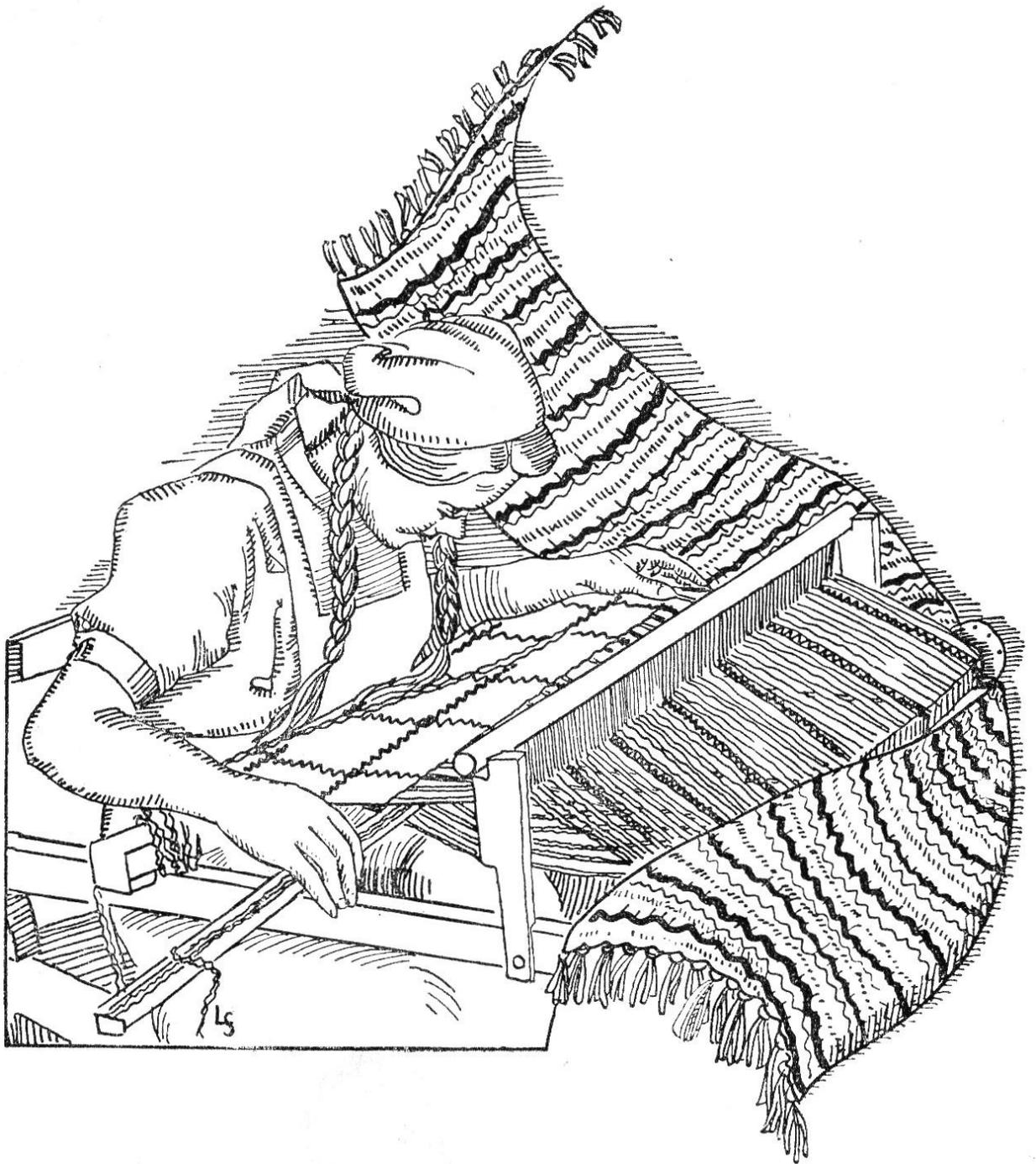

я - ны бяз - доль - ны . я у - зя - ты

ткаць за - ла - ты . . . я па - я - сы . сы .

2. І цягам доўгія часіны,
Дзявочыя забыўши сны,
Свае шырокія тканіны
На лад персыдзкі ткуць яны.
3. А за сьцяной сьмяецца поле,
Зіе неба з-за вакна,
І думкі мкнуцца мімаволі,
Туды, дзе расьцьвіла вясна.
4. Дзе блішча збожжа у яснай далі,
Сінеюць міла васількі.
Халодным сребрам зьзяюць хвалі
Між гор ліючайся ракі.
5. Цямнее край зубчаты бору
І тче, забыўшыся рука
Заміж персыдзкага узору
Цьвяток радзімы васілька.

А МЫ ЛЯДА КАПАЛІ

веснавая карагодная-гульнівая

Allegro. (Борзда)

апрацоўка М. Шчаглова

1. А мы ля - да ка - па - лі, ка - па - ли,

зя - лё - на - ша ду - бро - ва, ду - бро - ва.

Ой
2. А мы про - са се я - лі, се - я - лі;

Ой
зя - лё - на на - ша ру - тач - ка, жоў - ты цвет.

Да канца борзда
{ А мы ля - да ка - па - лі, ка - па - лі. }
{ А мы про - са се - я - лі, се - я - лі. }

зя - лё - на ду - бро - ва, ду - бро - ва.

3. А мы коні випусьцім, випусьцім,
Зялёна наша дуброва, дуброва.
4. А за коні сто куноў, сто куноў,
Зялёна наша рутачка, жоўты цвет.
5. Мы ня хочам сто куноў, сто куноў,
Зялёна наша дуброва, дуброва.
6. Мы дамо вам дзеваньку, дзеваньку,
Зялёна наша рутачка, жоўты цвет.

ЧАЧОТАЧКА

на 2 галасы

Vivo. Жвава

Нар. мэл. збор. Равенскага

1. Спа - рад - зі - ла ча - чо - тач - ка

се - ме - ра да - чок, спа - рад - зі - ла

не - вя - ліч - ка се - ме - ра ма - лых:

і Та - цю - ху, і Нась-цю - ху, і Аў - гінь - ню,

і Ак - сінь - ню, і Мак - ры - ню, і Гры - пі - ну,

сё - му - ю Хім - ку, — сё - му - ю Хім - ку

2. Спарадзіўшы і ўзрасьціўшы, замуж аддала,
Бадай наша Чачотачка здарова была.

Аўгінью за Мірона,
А Аксінью за Сапрона,
А Тацюху за Сьпірыда,
А Насьцюху за Сьпірыда,
Радзівону — Макрыну,
А Хрытону — Грышину,
Хімку — за Кузьму.

3. Як пачала Чачотачка пасагі даваць,
Як пачала невялічка усіх надараць:

Аўгінні — паясок,
А Аксінні — кажушок,
А Тацюсе — панчошачкі,
А Насьцюсе — суконачкі,
А Грышине — чаравічкі,
А Макрыне — рукавічкі,
Хімцы — істужкі.

4. Зазывала Чачотачка дзесяцёх мудрых,
Зазывала Чачотачка брацікаў усіх:

Адзін быў Савацей,
Другі быў Цыньцялей,
Трэці быў Атрахім,
А чацьверты Гарасім,
Быў Барыс і Дзяніс
І дудар-удалец,
Ды слуга Карпец.

БУЛЬБА

На 2 галасы.

Народная жартоўная

скочная несёня апр. А. Туранкова

Allegro. Хутка.

1. Гар - ні. гар - ні. буль - бу з пе - чы.

У тор - бач - ку ды за пле - чы, Буль-бу пя - нуць,

буль-бу хва - раць, буль-бу я - дуць, буль-бу хва - ляць.

Грам, там, там, та - ра - рам, там, там, Бульбу я - дуць,

буль-бу хва - ляць. трам там пі - рам та - ра - рам.

2. З бульбы мука, з бульбы каша
Прападзі ты, доля наша,
Адзін лапаць, другі бот,
А я шляхціч, далі Бог.
Прыпеў:

3. Ай туры, ды растуры,
Я шляхэцкай сам натуры,
Што суботу ем бліны,
А ў нядзелю та ўюны.
Прыпеў:

ЛЯВОНІХА

на 2 галасы

Vivo. Жвава

Нар. мэл. збор. Равенскага
ежочная

1. А Ля - во ні - ху - Ля - вон па - лю - біў,

Ля - во - ні - се ча - ра - віч - кі ку - піў.

Ля - во - ні - ха ду - ша ла - ска - ва я

ча - ра - віч - ка - мі па - ля - скі - ва - ла.

2. А Лявоніха ня жонка была,
Ня мытую мне кашульку дала,
Ня мыюут, не качаную,
У суседа пазычаную.

3. Як я молада ў матулькі была
Як вішанька у садочку цьвіла:
Цьвіла, цьвіла ды пацьвітывала,
З малайцамі ды пагулівала.

4. Ой, згубіла мяне мамачка мая,
Што за цябе мяне замуж аддала.
Ой, чаму цябе прярун не забіў,
Як ты мяне маладзеньку любіў.

